

Jaume Benavente
escriptor

« El barri d'Horta em permet escriure sobre una Barcelona diferent »

Text: **S. Bennasar**

PALMA Jaume Benavente (Barcelona, 1958) és un dels escriptors més originals del panorama literari català. Amb *Lluny d'aquí* arriba a la quinzena de títols publicats i és la seva segona novel·la negra.

Feia molt temps que els escenaris barcelonins no apareixien a les vostres obres. Què ha suposat per vos escriure sobre aquesta ciutat?

Durant anys, he tingut una estranya relació amb la ciutat de Barcelona, que suposo que algun dia podré explicar amb més detall. Sigui com sigui, *Lluny d'aquí* significa un retorn a aquest paisatge més immediat i més concretament al barri d'Horta, en el qual vaig néixer i on vaig viure la meva infantesa i la meva primera joventut. Escriure una novel·la que té per escenari principal el barri de la ciutat on has nascut té alguna cosa de retorn a l'origen, d'exercici de mirada al teu interior i al teu passat.

Desconeixem molt els barris de les nostres ciutats i les vides dels seus ciutadans?

Malauradament, sovint tenim imatges estereotipades de les ciutats i, a més a més, només ens fixem en determinats barris -i això val tant per a Barcelona, com per a Londres, Amsterdam, Lisboa o la ciutat que sigui-. A mi justament m'interessa la

perifèria, els marges dels grans escenaris. Els meus barris són com els de Patrick Modiano, no surten en els catàlegs de les agències de viatges. Per mi, Horta, exclosa de les guies turístiques i dels centres de poder, és un lloc singular i misteriós, al límit de la ciutat i al peu de la muntanya.

A la vostra novel·la hi subjeuen els problemes de l'ètica. Creieu que vivim en un món on de cada vegada s'està perdent més?

Per mi, són fonamentals l'ètica, la reflexió moral, l'assumpció de decisions i de les seves conseqüències. Suposo que per això sempre m'han agradat les novel·les de Graham Greene i de John Le Carré. L'ètica, la implicació moral, ens diferencia dels animals i també dels éssers humans alienats, els monstres o senzillament els malvats. Podem parlar de l'ètica en un sentit ampli, de tipus social, que afecta el conjunt de la gent, i a la qual sembla aliena bona part de la classe dominant (només cal veure l'acumulació d'escàndols polítics i financers dels darrers temps). Hi ha una altra ètica, més particular, privada, del

propi subjecte, i em sembla observar que aquesta també està empitjorant a causa l'egoisme, la covardia i la falta de solidaritat (o de pietat, utilitzeu l'adjectiu que creieu més adient). Falta ètica quan els executius i polítics que roben es passegen tranquil·lament pel carrer i fins i tot reclamen indemnitzacions, però també en falta quan algú fa veure que no s'adona de la violència quotidiana en el seu entorn més immediat. Mentides, cinisme, hipocresia, maldat en definitiva, ja sigui entre l'alta burgesia o en un barri treballador.

Què creis que aporta *Lluny d'aquí* en el conjunt de la novel·lística catalana de gènere negre?

És una novel·la de retrat de personatges, que treballava sobre les motivacions del crim i les relacions entre les persones. El seus temes són les decisions que prenem (de vegades equivocades) i les seves conseqüències, com també l'amistat i la capacitat de sacrifici per vèncer el mal. Té un to volgutament pausat, embolcallant, en certa manera també pictòric, i que treballa sobretot amb el suspens, la intriga més

que no pas la truculència o els cops d'efecte. Això quant a la forma i els temes. Pel que fa als personatges, després d'un món molt femení en la meua anterior novel·la negra -*El quadern de Nicolaas Kleen*, amb la inspectora holandesa Marja Batelaar-, em venia de gust escriure sobre la relació d'un pare i fill, els Darné, convertint-los en l'eix dels llibres que seguiran aquest. Finalment, pel que fa a l'escenari escollit, el barri d'Horta, em permet escriure sobre una Barcelona diferent, no gaire coneguda i, d'alguna manera, reconciliar-me amb el meu passat. Però això ja seria motiu d'una altra entrevista. Els Darné em permeten tornar a ser barceloní i alhora continuar amb el meu paisatge europeu i atlàntic.

Què suposa per vos publicar en una col·lecció com *Crims.cat*?

Per mi, va ser una veritable sorpresa que Àlex Martin Escribà, director literari de *Crims.cat*, em proposés publicar a la col·lecció. L'encert de *Crims.cat*, més enllà de reprendre un cert fil amb la mítica Cua de Palla, és apostar per autors de registres diversos i sense condicionar-se a les darreres modes nòrdiques (i que consti que un dels meus autors preferits és Henning Mankell!). Els meus llibres de gènere negre són com la resta dels llibres que he escrit, independentment de la trama criminal, hi ha la mateixa mirada i el mateix estil que *Nocturn de Portbou* o *Llums a la costa*, per esmentar-ne dos.

“Per mi, són fonamentals l'ètica, la reflexió moral, l'assumpció de decisions i de les seves conseqüències. Suposo que per això sempre m'ha agradat Graham Greene”